

Domaćin prvenstva bila je ove godine Bugarska, grad Plovdiv, 06. i 07. listopada 2007. godine. Bilo je prijavljeno svih 12 država ove regije, no od nastupa su odustale Albanija, Makedonija i Moldavija, tako da je nastupilo 9 nacionalnih selekcija, sa oko 600 natjecatelja. Po prijavama najbrojnija je bila ekipa Grčke (159), zatim Bugarska (129), Srbija (100), Rumunjska (93), Turska (59), Hrvatska (29), Slovenija (28), Albanija (26), Bosna i Hercegovina (18), Makedonija (11), Crna Gora (9) te Moldavija (5).

Ovo je bio treći nastup hrvatskih veteranki i veterana na *Balkanskom prvenstvu*, ovaj put daleko najbrojniji (ranije smo nastupali sa petnaestak natjecatelja), Hrvatsku je zastupalo 10 veteranki i 17 veterana. Najviše je predstavnika dao Zagreb (16) , po 8 iz AK Veterana i Dinamo-Zrinjevca, Rijeka (5), Jaska (3), Zadar (1) te po jedna (ali vrijedna) veteranka iz Požege i Nove Gradiške. Svi smo bili složna i uspješna cjelina, osvojili smo ukupno 45 medalja (16 zlatnih, 19 srebrnih i 10 brončanih) te na zapažen način, na stazi i na tribinama (vjerojatno smo bili najglasniji i najveseliji), sudjelovali na jednom velikom međunarodnom natjecanju i druženju.

Postignuto je nekoliko osobnih rekorda, vjerojatno i pokoji državni, što ipak moramo još provjeriti (*štafeta 4x100m: 49.85*), a svakako je za spomenuti da je prvi puta trčala *štafeta 4x400m* (Poznanović, Pušelj, Tepšić, Zetić), hrabro se borila, iako bez pravih specijalista, i postigla prvi državni rekord u ovoj disciplini.

Mi veterani smo vrlo zadovoljni svojim nastupom, ne samo zbog velikog broja medalja već više zbog toga što je atmosfera u ekipi i na cijelom prvenstvu bila odlična, a bilo je tu mnogo ljudi koji su prvi puta bili na jednom većem međunarodnom natjecanju i to iz šest gradova i sa, čini se, željom da opet budu s nama i da pozovu i nove ljude. Time bismo ostvarili najznačajniji cilj - da se što više veteranki i veterana uključe u ovaj "pokret", kao što je to, uostalom, već praksa u Europi i

svijetu. S time onda dolazi i bolja organiziranost i značaj u društvu u cjelini. Ne treba ovdje zaboraviti da i mi veterani na međunarodnim susretima predstavljamo ne samo sebe već prije svega državu za koju nastupamo, i čije oznake nosimo, tako da smo na sportskom polju ambasadori svoje zemlje kao i sve druge (mlađe) selekcije u atletici, kao i u bilo kojem drugom sportu. (Zahvale HAS-u na opremi)! U prilog tome: nakon tehničkog sastanka podijelili smo svim predstavnicima zemalja sudionica poklone *Turističke zajednice Hrvatske*, prospekte s DVD-om.

Organizacija samog natjecanja je bila dobra (ne i odlična), natjecanju je nazočio i Dieter Masin, predsjednik *Europske veteranske organizacije*, koji također podržava i radi na širenju tog veteranskog pokreta u cijeloj Europi s kojim smo se osobno upoznali na Svjetskom prvenstvu u Italiji, a ovdje se već susreli kao prijatelji. Od ovog natjecanja počinje funkcionirati i *Ured balkanskog saveza veterana* u Ateni tako da ćemo ubuduće moći komunicirati i mnogo prije samog prvenstva sa stalno zaposlenim profesionalnim djelatnikom. Domaćin sljedećeg prvenstva je Bar u Crnoj Gori 2008. godine.

Na kraju, riječ dvije o organizaciji našeg putovanja i ugođaju u ekipi. Mislim da mogu reći u ime svih da je sve bilo savršeno, od ureda HAS-a, gdje smo započeli s prijavama, pružanjem trenirki i majica (zahvale direktoru Siniši Ergotiću, glavnom tajniku Milanu Oreškoviću i tajnici Bosiljki) do našeg glavnog (i jedinog) sponzora *Turističke agencije "Kompas"*, organizatora putovanja, i njihovog direktora Ivana Pukšara, odličnog vodiča Marine, od kojih smo, osim povoljnog turističko-sportskog aranžmana dobili majice, sendviče i svo potrebno razumijevanje i strpljenje. Osim toga, u Ivanu Pukšaru smo dobili i natjecatelja, nadam se ne samo za ovaj put.

Ugođaj u ekipi je priča za sebe, ali zapravo potvrđuje bit bavljenja veteranskom atletikom. Niti jedne svađe, čak niti nervoze (osim na zajedničkoj večeri svih sudionika, ali i to je brzo prošlo), niti jednog značajnog nesporazuma ili neprijateljstva, a bilo je dosta različitih ljudi, iz različitih sredina, različitih godina i opredjeljenja, zanimanja i iskustava. Cijelo vrijeme oko nas i u nama bilo je radosti, igre, veselja, plesa i pjesme. Radost druženja: međusobno i s drugima, na natjecanju i nakon natjecanja, bili smo prijatelji.

Da završim sa stihovima pjesme: " Kako je dobro vidjeti te opet...